

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/62/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121011233
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121011233.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov Mgr. Mareka Anovčina a JUDr. Beáty Javorkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. júna 2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného:

C. U. I. S., rod. R.,

nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H., R. XXXX/XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6PP/300/2021 zo dňa 04.04.2022 a takto jednomyselne

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie vo výrokoch o určení skúšobnej doby, nariadení probačného dohľadu a uložení obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania návykových látok.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. sa odsúdenému určuje skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky a súčasne sa nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa odsúdenému ustanovuje aj primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok okrem alkoholu.

Výrok o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody v uznesení súdu prvého stupňa zostáva týmto zrušením nedotknutý.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 16T/86/2018 zo dňa 07.01.2019 bol C. U. I. S., rod. R., odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 5 rokov a 3 mesiace (uložený mu bol podľa prísnejšej trestnej sadzby, t.j. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák.), na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň bol pri uložení tohto súhrnného trestu zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/28/2018 zo dňa 13.07.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/95/2018 zo dňa 09.10.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený C. U. I. S., rod. R. podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienечne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Podľa § 68 ods.

1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 roky a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad na 1 rok. Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. mu bol uložený aj zákaz požívania návykových látok.

Toto uznesenie však nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, zahŕňiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. V jej písomných dôvodoch uviedol, že dôvodom jeho sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienené prepustenie. Poukázal na to, že pri rozhodovaní o podmienenom prepustení je nevyhnutné dôsledne prihliadať na charakterové vlastnosti, motívy a spôsoby vykonania činu, pretože len tak možno posúdiť, či odsúdený dosiahol taký stupeň nápravy, aby sa zbavil tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti. Odsúdený vykonáva trest síce za menej závažný trestný čin, ale vzhľadom na jeho doterajší život, keď bol 7-krát súdne trestaný, nie je dôvodné u neho predpokladať riadne vedenie života po vykonaní pomernej časti aktuálneho trestu. V tejto súvislosti poukázal na to, že odsúdený už bol raz podmienené prepustený z výkonu iného trestu odňatia slobody, avšak v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia sa dopustil protiprávnej činnosti a tak mu bol nariadený výkon zvyšku tohto trestu. Uvedené pokladá za podstatné v tom smere, že to nedáva žiadnu záruku, že odsúdený bude po prepustení viesť riadny život. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil a aby uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený. Uviedol, že sociálne pomery, prechod do normálneho života v podobe trvalého bývania spoločne so svojou matkou i záruky práce spolu s pozitívnym hodnotením ústavu na výkon trestu sú dostatočnou zárukou pre splnenie podmienok na jeho podmienené prepustenie. Svoje tresty z minulosti a vedenie života pred výkonom trestu odňatia slobody si plne uvedomuje, ale v súčasnosti má životné hodnoty a priority nastavené už inak. Navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora zamietol ako nedôvodnú.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a takto dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, avšak na jej podklade je potrebné „sprisniť“ odsúdenému „podmienky“ jeho podmieneného prepustenia.

Krajský súd v prvom rade uvádza, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienené prepustenie.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že tento sa zaoberal zákonnými podmienkami pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Možno ďalej prisvedčiť názoru súdu prvého stupňa, že odsúdený spĺňal formálnu podmienku z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody (2/3).

V zhode s názorom súdu prvého stupňa napokon aj krajský súd vyhodnotil správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností ako prejav polepšenia sa, čím bola splnená aj prvá materiálna podmienka. Z hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva najmä to, že odsúdený prejavuje snahu o zmenu hodnotovej orientácie a k spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj, čo ostatne (podľa názoru krajského súdu aj úprimne) deklaroval aj pred súdom prvého stupňa. V súčasnej dobe je jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, dodržiava ústavný poriadok a vo voľnom čase je aktívny a trávi ho zmysluplne. Taktiež bol už aj disciplinárne odmenený.

Krajský súd k splneniu druhej materiálnej podmienky uvádza, že toto je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivito i v ich súhrne.

Z tohto pohľadu krajský súd poukazuje najmä na odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa, ktorý poukázal na podstatné skutočnosti vyplynúvšie z vykonaného dokazovania a svedčiace o splnení aj tejto poslednej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Súd prvého stupňa najmä zohľadnil vybudované pracovné návyky odsúdeného, zabezpečené zamestnanie po prepustení na slobodu a vhodné sociálne zázemie, keď ústav na výkon trestu uviedol aj to, že rodina odsúdeného mu bola oporou počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody. Rovnako dôležitým faktorom je aj to, že odsúdený už vo výkone trestu odňatia slobody absolvoval ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, v ktorom bude pokračovať aj po svojom prepustení na slobodu (na podklade uznesenia Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1Nt/57/2020 zo dňa 15.04.2020). Z hľadiska možnosti resocializácie odsúdeného ide o veľmi významné skutočnosti, ktoré je potrebné vyhodnotiť v jeho prospech.

Čiastočne síce je možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že vzhľadom na doterajšiu súdnu trestnosť odsúdeného a už jedno jeho podmiennečné prepustenie z minulosti sa môžu javiť možnosti nápravy odsúdeného ako sťažené, ale pri komplexnom vyhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený nemusí byť po prepustení na slobodu odkázaný na páchanie trestnej činnosti. Práve naopak pracovné návyky odsúdeného, zabezpečené zamestnanie po prepustení na slobodu, vhodné sociálne zázemie a tiež prezentované odhodlanie odsúdeného viesť už len riadny život sú tými faktormi, ktoré mu môžu výrazne napomôcť vo vedení riadneho života. Krajský súd má za to, že odsúdený doterajší čas strávený vo výkone trestu odňatia slobody plne využil na to, aby si upovedomil škodlivosť svojho konania, pre ktoré sa „ocitol“ vo výkone trestu odňatia slobody. Napokon aj riaditeľ ústavu na výkon trestu odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, a to v sporení s (probačným) dohľadom.

Prokurátorovi je síce možné dať za pravdu, že neexistuje „záruka“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život, no takúto istotu súdy rozhodujúce o podmiennečnom prepustení prakticky nemajú ani nemôžu mať nikdy. Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani len dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad jednoznačne vyplýva.

Krajský súd preto ustálil, že je možné a aj dôvodné dať odsúdenému šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Avšak z pohľadu vyššie uvedených skutočností zistených o osobe odsúdeného, ako aj tej skutočnosti, že bol v minulosti závislý na marihuane, proti ktorej závislosti bude aj naďalej pokračovať na slobode v ochrannom protitoxikomanickom liečení, považoval krajský súd za potrebné „sprísniť“ mu „podmienky“ podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody oproti tomu, ako ich určil v napadnutom uznesení súd prvého stupňa. Preto postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie vo výrokoch o určení skúšobnej doby, nariadení probačného dohľadu a uložení obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania návykových látok, pričom odsúdenému sám určil dlhšiu skúšobnú dobu (v trvaní 3 roky) a súčasne nad ním nariadil probačný dohľad v dlhšej výmere (na 3 roky). Ako súčasť probačného dohľadu mu uložil primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok okrem alkoholu.

Takto určené podmienky podmiennečného prepustenia budú podľa názoru krajského súdu spôsobilé u odsúdeného „eliminovať“ rizikové faktory jeho novej recidívy a doviesť jeho nápravu na slobode, keď dostatočne zohľadňujú aj povahu spáchanej trestnej činnosti. V prípade, ak odsúdený nesplní vyššie uvedené podmienky podmiennečného prepustenia, t.j. nebude viesť riadny život, nebude sa podrobovať probačnému dohľadu či nebude dodržiavať uložený zákaz, bude možné rozhodnúť o nariadení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.